

Formanden:

Jeg er ikke klar over, om alle de, der taler sammen, tiltaler hinanden med »hr.« og »fru«, men i hvert fald taler de for højt.

Dohrmann (FP):

Ændringsforslag nr. 1 og 2 er stillet af Fremskridtspartiet. Nr. 1 går ud på, at de opgaver, der i dag er henlagt til Udvalget for Videnskabelig Forskning, overføres til Uddannelsesudvalget.

Det næste ændringsforslag, vi har stillet, går ud på, at alle sager vedrørende kommunale person- og ejendomsskatter overføres fra Kommunaludvalget til Skatteudvalget. Vi har skrevet i bemærkningerne, at der findes større ekspertise i Skatteudvalget. Det ville nok have været lidt rigtigere at skrive, at vi anser det for formålstjenligt, at en overførsel til Skatte- og Afgiftsudvalget ville give lidt mere helhed inden for hele skatteområdet, og at vi derfor anser det for en god foranstaltning, hvis disse sager blev henlagt til Skatte- og Afgiftsudvalget.

Jeg skal naturligvis anbefale, at man støtter og stemmer for de to ændringsforslag.

Vedrørende ændringsforslag nr. 3 er der sket en teknisk fejl, som jeg gerne påtager mig skylden for. Det fremgår nemlig af betænkningen, at Fremskridtspartiet har givet sin tilslutning til, at jagt- og vildtforvaltningen overføres fra Landbrugs- og Fiskeriudvalget til Miljø- og Planlægningsudvalget. Den holdning er vi ikke enige i, og derfor vil jeg gerne begære afstemning om ændringsforslag nr. 3, som vi så vil stemme imod.

Vedrørende det sidste ændringsforslag – og det er jo virkelig det, der optager sindene, så man skulle tro, det var noget af det vigtigste, der var foregået her i Folketinget i nyere tid – skal det ingen hemmelighed være, at vi i Fremskridtspartiet tager ret afslappet på hele den diskussion, og at vi har besluttet ved denne lejlighed at ville stemme imod ændringsforslaget. Men jeg skal heller ikke lægge skjul på, at der også findes sympati for det stillede ændringsforslag, og at det derfor ikke er usandsynligt, at vore overvejelser, når vi næste gang skal drøfte dette spørgsmål og der bliver fremsat et ændringsforslag af samme karakter eller gående i samme retning, vil ende med, at vi medvirker til at afskaffe benævnelserne »hr.« og »fru«, men som sagt stemmer vi imod ændringsforslaget i dag.

Arne Melchior (CD):

Personlig er jeg bestemt et dumsmenneske. Jeg kan godt lide bramfrihed, og jeg kan også lide den tanke, at vi herinde skal føre et nutidigt og naturligt og – så vidt vi formår det – afslappet sprog. Men jeg mener alligevel, at der skal være en lille smule stil bevaret, og jeg mener ikke, det er korrekt at sige, at alt det, man siger i kantinen eller i knejpen eller for den sags skyld i spisekøkkenet, absolut på samme facon også skal og bør kunne siges her, for at vi kan blive opfattet som moderne og nutidige.

Jeg tror, der fra forslagsstillernes side er tale om stilforvirring. Man taler om, at man ikke vil spille dobbeltspil, og at man ikke skal føre én form for tale på slottet og en anden form for tale i hytten – vi skal som folkets repræsentanter bringe folkets sprog herind. Jeg tror imidlertid, det er at se bort fra helt klare kendsgerninger. Vi opfører os nu lidt forskelligt forskellige steder, hvor vi færdes. Uden at gå til yderligheder kan man godt tillade sig visse ting på en fodboldbane, som man ikke ville tillade sig i en retssal. Det er måske nok yderpunkter, men de illustrerer, mener jeg, klart, hvad det er, det drejer sig om.

Der er også i ydre former, herunder i påklædning og sprogbrug, rimelighed i at holde en vis stil. Man går ikke i bikinibadedragt – hvis man ellers er skabt til en sådan – i Det Kgl. Teater, og der er ikke nogen forstillelse i, at man klæder sig forskelligt ikke bare på forskellige årstider, men også forskellige steder og til forskellige lejligheder, og tilsvarende er der absolut ikke noget krukkeri eller gammeldags eller vanskeligt i at føre forhandlingen her på en sådan måde, at man forsøger – forsøger i det mindste, det har man da lov til – at være en lille smule mindre slå-på-skulderen-agtig, end hvad der ville være god tone og rimelighed i at gøre andre steder.

Jeg var lidt bekymret over hr. Dohrmanns sidste udtalelse om, at Fremskridtspartiet næste gang nok ville stemme for. Men der bliver måske god tid til næste gang, og måske kommer det ikke på Folketingets bord i hr. Dohrmanns og min eksistenstid her i salen, så lad os nu se. Jeg mener, at nogle af de argumenter, hr. Dohrmann selv anførte, og forhåbentlig også nogle af dem, jeg har bragt på bane, vil få hr. Dohrmann og hans gruppe til at tænke sig godt om, inden de næste gang eventuelt tager et modsat standpunkt.